

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod omnes dæmones mali sunt. Cap. vi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

animalia diuinitus esse concessa, quemadmodum & fruges terrae, seiat animalibus caelis non nihil noxae committi. Priuantur enim anima uiolenter non ergo sacrificanda, praesertim cum ut ipso nomine ostenditur, res sacra sit, facer autem homo est, qui ex alieno gratias refert. Nec enim fruges, si aliunde per uim acciperis, offerre fas est. Non enim aliorum iniuria deus placatur. Quod si ablatae fruges offerendae non sunt, multo minus animalia ui anima inde ablata offerenda sunt, praesertim cum anima multo nobilior frugibus sit, qua qui animalia priuat, magnopere peccat. Praeterea si primitias quasdam ex animalibus dijs offerimus, cuius rei gratia id facimus: utrum honoris: quisnam honor hic potest esse, qui ab iniuria originem trahit: an potius dedecoris & uituperationis: Non possumus quippe negare non iniuste agere, cum animalia nihil iniuriantia interficimus. Sed neque hac uia gratia dijs referendae sunt. Qui enim beneficij gratiam retribuit, non maleficio id peragit. Non enim magis retribuire uidebitur, quam si rem a uicinis raptam, in gratiam & honorem retribueret. Sed neque gratia impetrandi cuiusdam boni. Nam qui alterum laedendo exorare deum putat, is ingratum se futurum ostendit. Quare nec spe futuri beneficij animalia immolanda sunt, praesertim cum non sit possibile ita haec agere, ut deum lateant. Si ergo re alicuius causa immolandum est, nullius autem rei gratia id faciendum ostenditur, relinquunt profecto nequaquam immolandum esse, & maxime cum nulla re ij indigeant, sed animum hominis respiciant, illudque sibi sanctissimum sacrificium sit, rectam de his ipsis, & de reliquis rebus habere sententiam. Mens igitur sancta & anima omnis passionis expers optima primitia deo sunt. Aperte igitur omnibus his iuxta summos Graecorum philosophos patet, nullo animantium litari posse iniustumque ac obscenum esse caede animalium deum credere fore propitium. Quare non deus nec daemones quidem bonus, sed seductor & mendax fuit, qui nidorem carniuum & libationem sanguinis petijt. Et in eodem libro ipse Porphyrius, Non ignorat inquit, cui curae pietas est, nihil animatum dijs offerri, sed daemones, aut bonis aut malignis.

Quod omnes daemones mali sunt.

CAPVT.

VI.

Quonia

Quoniam igitur alios bonos, alios malos daemones putat, age iam uideamus, certis rationibus approbemus, malignos esse omnes demones, quibus gentilitas loco deorum eos ueneret. Quod quidem hoc modo demonstrare conabimur.

Omne quod bonum est non posse non potest, & e contra, quod malum est. Daemones autem & dii gentilium Saturnus, Iupiter, Iuno, Minerua & similes ac inuisibiles uirtutes, quae in simulachris & per simulachra operantur, non solum brutorum immolationibus animalium, quod iniustum & abominabile Theophrasto & Porphyrio esse uidetur, uerum etiam caede ac sanguine hominum summopere gaudent, quomodo igitur boni daemones isti erunt, & non scelesti atque perniciosi spiritus.

Quod homines sacrificabant daemonibus usque ad tempora Saluatoris.

CAPVT VII.

Incipiamus igitur latius ostendere, quantus error, quantaque impietatis putredo humanum genus ante Saluatoris nostri tempora detinebat, quae postquam incepit euangelium in orbe terrarum praedicari, minui sic coepit, ut Adriani temporibus in morem Solis euangelica iam coruscante doctrina apertissime dissoluta sit. Gentilium ergo ipsorum, ut adhuc fecimus uocibus ad declarandam praescorum temporum pestem utemur, quae adeo animos hominum inuaserat, ut quasi daemoniaci & a perniciosis profecto spiritibus agitati, liberorum sanguine scelestas placarent uirtutes. Ita pater unicum filium, dilecta mater filiam daemone, tanquam ouem sacrificabant. Ita genus hominum, quod humanum esse natura cognoscit, ad furiosam inmanemque crudelitatem a daemonibus impellebatur, quae ita se habere non modo apud Barbaros, uerum etiam apud Graecos omnis historia plena est. Nam & Rhodij hominem Saturno sacrificabant, quam rem magis temporibus postea mitigare uolentes, mortis supplicio aliquem damnatum ad saturnia usque conseruabant, quem in ipso festo uino grauato immolabant. In Salamina uero insula, quam antiquissimis temporibus Coroneam uocabant usque ad Diomedis tempora Agraulae Cecropis filiae homo caedebatur. Postea uero in templo Palladis Agraulae ac Diomedis (unum enim trium fuit) Diomedis homo immolabatur, qui ab adolescentibus ter

h iij circū